

Bartomeu Rosselló Pòrcel

Nat a Ciutat de Mallorca el dia 3 d'Agost de 1913 morí al sanatori del Brull, Montseny, el dia 5 de Gener de 1938. Tenia 24 anys.

En vida del poeta van aparèixer els llibres titulats «Nou poemes» i «Quadern de sonets». Tots dos editats pels companys d'Universitat. Poc temps després de la seva mort la Residència d'Estudiants publicava «Imitació del foc».

El seu gran amic Salvador Espriu ens diu que: *«Sabé llegir i conversar, aquests difícils guanys d'una adulta cultura. Serví amb rigor una exigent vocació, és conservà fidel a un esprit i a una llengua i fou, enmig de tot, afortunat.*

Perquè va tenir els millors pares, l'afecte d'un germà, nombrosos amics, la guia i l'aplaudiment de mestres.

Conegué amb amor els límits de la seva illa i la seva ciutat, somrigué als seus somnis davant una mar perfecta i pagà amb uns quantos versos autèntics la «vana agitació d'haver viscut».

A Mallorca, durant la Guerra Civil

Verdegen encara aquells camps
i duren aquelles arbredes
i damunt del mateix atzur
es retallen les meves muntanyes.

Allí les pedres invoquen sempre
la pluja difícil, la pluja blava
que ve de tu, cadena clara,
serra, plaer, claror meva!

Sóc avar de la llum que em resta dins els ulls
i que em fa tremolar quan et recordo!

Ara els jardins hi són com músiques
i em torben, em fatiguen com en un tedi lent.

El cor de la tardor ja s'hi marceix,
concertat amb fumeres delicades.

I les herbes es cremen a turons
de cacera, entre somnis de setembre
i boires entintades de capvespre.

Tota la meva vida es lliga a tu,
com en la nit les flames a la fosca.